Geachte dames en heren,

Het is u inmiddels bekend dat een groep gebruikers van de recreatieve faciliteiten op de strook (het 'postzegelparkje') grenzend aan de even nummers van het Jeltje Bosch Kemperpad onlangs een petitie is gestart in een poging de status quo met betrekking tot inrichting en gebruik van de strook te handhaven. Ook heeft u een brief met toelichting ontvangen die namens deze groep is ondertekend door de heren 10.2.e en 10.2.e
Het is van belang om te vermelden dat dit duo een groep mensen vertegenwoordigt die zelf **niet direct** aan de strook wonen maar in aan- en omliggende straten. Het zijn met andere woorden de mensen die zelf genieten van het gebruik van de strook maar niet de overlast ervaren die daar het directe gevolg van is.
De bewonerscommissie voelt zich overvallen door de petitie en is geschokt door de tekst in de aanvullende brief van 10.2.e en 10.2.e
De petitie is onmiddellijk na de bewonersbijeenkomst van woensdag 10 november gestart en dat doet ons vermoeden dat deze optie al langere tijd op tafel lag. Hun bereidwilligheid om te komen tot een voor alle partijen bevredigende oplossing blijkt een farce.
Niet alleen wij maar ook vertegenwoordigers van organisaties die de bewonersbijeenkomsten als toehoorder hebben bijgewoond zijn verbaasd over deze draai van de gebruikersgroep. Net als wij verkeerden zij in de waan dat er constructief werd meegedacht.
Nu blijkt dat wij onze tijd hebben verdaan met kijken (en luisteren) naar een toneelstukje en dat de gebruikersgroep nooit enig begrip heeft gehad voor onze overlast en al helemaal niet van plan is geweest om ons ook maar enigszins tegemoet te komen. Zelfs niet met het aanpassen van hun gedrag in de openbare ruimte pal voor en vlak naast onze woningen.

10.2.e en 10.2.e leggen er in hun brief en petitie sterk de nadruk op dat zij met een grotere groep zijn. Zij gebruiken het als een argument om de eis kracht bij te zetten dat alles op de strook zo moet blijven als het is. Alsof de groepsgrootte hen een legitimatie verschaft om geen rekening te hoeven houden met de buurtgenoten die pal aan de strook wonen en sinds jaar en dag ernstige overlast ervaren. Het laat ze volkomen koud. Het eigen plezier staat hoe dan ook voorop en het woongenot van anderen dient daaraan volledig ondergeschikt te worden gemaakt.

De opzet van hun petitie is dubieus.
Alleen naam en woonplaats dienen te worden ingevuld. Postcode en huisnummer ontbreken.
Op deze manier kan heel Amsterdam (zelfs heel Nederland) deze petitie ondertekenen en dat roept vragen op over het aantal ondertekenaars waarmee geschermd wordt.
En dan nog.
Mochten de meer dan 700 ondertekenaars daadwerkelijk in de Helmersbuurt woonachtig zijn dan levert hun petitie alleen maar aanvullend bewijs voor ons pleidooi dat de druk op de strook voor ónze woningen (door de heren aangeduid als 'plein') inmiddels een onaanvaardbaar hoog niveau heeft bereikt.

De brief 10.2.e en 10.2.e die u als aanvulling op de petitie heeft ontvangen bulkt van de onwaarheden en tendentieuze aannames. En passant richten zij in deze brief hun giftige pijlen op bewoners van het Jeltje de Bosch Kemperpad die klagen omdat zij ernstige overlast ervaren. Feitelijk wordt minimaal de Helmersbuurt en in het ergste geval een groot deel van Amsterdam opgehitst tegen een relatief kleine en daardoor kwetsbare groep bewoners met alle mogelijk nare gevolgen van dien. Journalisten worden in de kantlijn van hun petitie uitgenodigd om contact op te nemen. Het is een opzichtige poging om de publieke opinie voor zich te winnen en zo mensen uit andere buurten alvast te mobiliseren.

Afgezien van de vele verdichtingen en halve waarheden in de brief en petitie, waar wij verderop uitvoerig op terug zullen komen, beschouwen wij meerdere passages in hun brief als pure laster.

De groep bewoners die ernstige, onaanvaardbare overlast ervaren is veel groter dan deze heren u in hun brief proberen voor te spiegelen. Laat u zich niet in de luren leggen door hun bewering *als zou* de groep bewoners die overlast ervaren slechts uit 3 personen bestaan.
Een flink aantal bewoners heeft zich om hun moverende redenen op de bewonersbijeenkomsten laten vertegenwoordigen door onze bewonerscommissie. Anderen zijn na de eerste bijeenkomst afgehaakt omdat zij de sfeer onaangenaam vonden en daar niet aan wilden worden blootgesteld. Ook zij hebben zich bij volgende bijeenkomsten laten vertegenwoordigen door de leden van de bewonerscommissie.
De bewonerscommissie is in het bezit van een handtekeningenlijst met naam en adresgegevens van bewoners die vanwege de jarenlange overlast willen dat de voetbalkooi wordt verwijderd en de strook een make-over krijgt met daarbij de nadruk op het aanbieden van minder activiteiten. Meer dan 40 huishoudens op het Jeltje de Bosch Kemperpad hebben de lijst getekend. Gezien de eerdere treiterijen waar bewoners die durven te klagen aan zijn blootgesteld maken wij deze lijst niet openbaar. De handtekeningenlijst is eventueel ter inzage voor bestuurders van de gemeente Amsterdam en Stadsdeel West.

Over de zogenaamde 'valse overlastmeldingen' heeft in oktober een gesprek plaatsvonden tussen de 10.2.e van Handhaving en de Bewonerscommissie. Uit het gesprek –dat in een gemoedelijke sfeer is verlopen- bleek dat een aantal misverstanden was ontstaan ten aanzien van het doen van meldingen door bewoners.
Bewoners zijn in het verleden door meerdere ambtenaren van het Stadsdeel aangemoedigd om de overlast vooral te blijven melden, opdat deze zo goed in kaart zou kunnen worden gebracht. Er is ons echter nooit iets verteld over het raamwerk waarbinnen Toezicht en Handhaving haar taak in Amsterdam uitvoert en op basis waarvan sommige overlastmeldingen juist wel worden opgepakt en andere niet en waarom. De 10.2.e heeft dit met ons besproken en een en ander uitgelegd. Wij van onze kant hebben in het gesprek ons beklag gedaan dat onze meldingen vaak heel erg laat -soms zelfs pas na weken en in een enkel geval maanden- worden teruggekoppeld.
Aan de hand van het gesprek met de 10.2.e en de nieuw verkregen inzichten zijn goede afspraken gemaakt met Handhaving.
De 10.2.e heeft ons toegezegd contact op te nemen met 10.2.e om hem te vragen de term 'valse overlastmeldingen' uit de notulen te verwijderen. Wij weten niet of dit al is gebeurd.

10.2.e en 10.2.e schrijven in hun brief ook dat de wijkagent heeft verklaard dat bewoners valse meldingen van overlast doen. Wij hebben deze bewering bij de 10.2.e geverifieerd. Hij schrijft ons dergelijke bewoordingen niet te hebben gebruikt maar geeft toe dat hij wel in een gesprek met iemand uit de gebruikersgroep de 'bevindingen van Handhaving met betrekking tot de 'valse' overlastmeldingen' heeft besproken.
Wij vinden het op zijn zachtst gezegd merkwaardig en verontrustend dat de wijkagent dergelijke informatie –waar of niet waar- met de gebruikersgroep deelt omdat het ons schade berokkent en de zaak alleen maar verder op het spits drijft - hetgeen nu dan ook is gebeurd.

Wat betreft de sluitingstijd van de voetbalkooi.
Dat de voetbalkooi sinds kort niet meer na 21 uur gebruikt mag worden is een misvatting van 10.2.e 10.2.e en 10.2.e Al sinds jaar en dag hangt er op de voetbalkooi een bord met het verzoek na 21.00 uur niet meer te voetballen. Dat het oude bord vrij recent is vervangen door een bord met dezelfde sluitingstijd en wetsartikel (dat overigens van nul en generlei waarde blijkt) doet niet ter zake.

10.2.e en 10.2.e als frequente bezoekers van de strook het verzoek om na 21 uur niet meer te voetballen volkomen hebben gemist is verbazingwekkend omdat het verzoek ook staat vermeld op de borden met gedragsregels die al vele jaren op meerdere plaatsen op de strook te vinden zijn. De bewering dat de 'eerdere sluiting van de kooi' tot een toename van onveiligheid heeft geleid snijdt dus aantoonbaar geen hout omdat van een 'eerdere sluiting' geen sprake is.
Wel hebben wij als een van de vormen van overlast de aanwezigheid van hangjongeren genoemd. Deze jongeren zijn 's avonds laat en vaak ook 's nachts in en rond de voetbalkooi te vinden of op de borrelbank rondom de klimboom. Er wordt ook met scooters over het terrein gereden. Deze vorm van overlast vindt op latere tijdstippen plaats (rond en na middernacht) en staat volkomen los van de sluitingstijd van de voetbalkooi.

De bewering 10.2.e en 10.2.e dat er tijdens de lockdown een toename was van drugs gerelateerde criminaliteit mist iedere grondslag. Gedurende de lockdown is alleen de voetbalkooi afgesloten geweest. De rest van de strook was openbaar toegankelijk.
Drugs gerelateerde criminaliteit is iets waar de bewoners hier al langer hinder van ondervinden en het is een van de redenen waarom wij pleiten voor een herinrichting van de strook.

10.2.e en 10.2.e voor het gemak ook maar even vergeten zijn te vermelden is dat tijdens de lockdown binnen de groep die zij vertegenwoordigen zoveel weerzin was tegen de afgesloten voetbalkooi dat deze steeds opnieuw werd opengebroken zodat hun kinderen toch konden voetballen. Uiteindelijk moest de voetbalkooi rondom worden afgesloten met hekken. En nog werden deze opzijgeschoven door ouders en kinderen en de netten kapot geknipt om zich een weg naar binnen te banen. Na de lockdown moesten de door hun opzettelijk vernielde netten voor veel geld zelfs twee keer worden vervangen.

De problematiek die het gevolg is van de inrichting van de strook is veelomvattend en complex. Meermaals hebben wij 10.2.e erop gewezen dat het aanbrengen van suskasten in onze woningen slechts een onderdeel van de oplossing zou kunnen zijn maar nooit en te nimmer als excuus mag worden gebruikt om niets aan de inrichting van de strook te hoeven veranderen en de voetbalkooi te laten staan. Nu blijkt dat de gebruikersgroep het plaatsen van suskasten in onze woningen inderdaad als een afdoende maatregel tegen de overlast beschouwd.
Wij zijn het daar niet mee eens. Er moet veel meer gebeuren.
Suskasten werken niet tegen de aanzuigende werking van de kooi en zij werken niet tegen het dagelijks urenlange gedreun van een bal die keihard tegen de doeltjes en constructiepalen van de kooi wordt geschoten. Het knalt hier niet alleen overdag en 's avonds maar ook regelmatig in de nachtelijke uren.
Of de suskasten pieken boven de 100dB tegenhouden valt ook nog maar te bezien en suskasten zorgen niet voor geluiddemping als wij onze woning willen luchten of bij mooi weer ramen dan wel tuin- of balkondeuren willen openzetten.

De suggestie om gevelplaten aan te brengen en de ruimte tussen galerijen en trappenhuizen af te timmeren om de galm te verminderen gaat ons op geen enkele manier helpen. Het geluid blijft met name bij de woonblokken die zich het dichtst bij de voetbalkooi bevinden versterkt tussen de gevels kaatsen.
Een belangrijk argument is ook dat de zijwoningen die langs de strook liggen (vier per blok dus 16 woningen in totaal) er hoe dan ook niets aan hebben en dat de huiskamers, balkons en tuinen van de andere woningen zich niet aan de kant van het trappenhuis maar aan de tegenovergestelde zijde bevinden.
Ter illustratie: bij het eerste woonblok komt het leeuwendeel van de geluidsoverlast binnen via de kant die uitkijkt op de Ite Boeremastraat, waar zich behalve balkons en tuinen ook de huiskamers van de woningen bevinden.

Over het aanbrengen van gevelplaten zegt Peutz in het geluidsrapport dat dit niet of nauwelijks effect heeft, dat het veel onderhoud vergt en mede daardoor erg duur is. Bovendien wordt het aanzicht van de woningen er grondig door verpest.

Wij zijn om voornoemde redenen dan ook mordicus tegen het aanbrengen van gevelplaten en het dichtmaken van onze trappenhuizen. Waar het de voetbalkooi betreft gaan deze oplossingen niet helpen tegen het urenlange gedreun van de bal en het vaak urenlange geschreeuw met pieken van meer dan 100 dB.

Naast (wan)gedrag van de gebruikers is bovengenoemde haakse ligging van de vier woonblokken ten opzichte van de strook en dus ook de voetbalkooi de hoofdoorzaak van de geluidsoverlast in en rondom onze woningen.
Tenzij men overgaat tot volledige sloop van de woningen is het probleem alleen oplosbaar met een aantal ingegrepen op de strook waarbij onder meer de voetbalkooi als de grootste bron van overlast moet worden weggehaald. Hoewel het er misschien niet met zoveel woorden staat is het wel degelijk een conclusie die uit geluidsrapport kan worden getrokken.

Graag willen wij u er nog op wijzen dat in het geluidsrapport van Peutz ook staat dat:
'de maximale piek-bronsterkte door gillen en schreeuwen tot ca 108 dB (A) kan bedragen. Dit betreft een waarde die waarschijnlijk niet dagelijks optreedt maar kan worden gezien als 'worst case' wanneer zeer luid geschreeuwd wordt'.

Uit eigen ervaring kunnen wij u vertellen dat zeker bij mooi weer rondom onze woningen en met name in en bij de voetbalkooi wel degelijk bijna dagelijks en bij elkaar opgeteld urenlang zeer luid en simultaan door meerdere kinderen en soms ook hun ouders wordt geschreeuwd.
Van de heren 10.2.e en 10.2.e en hun achterban zouden wij graag vernemen of zij zelf een drukbezochte voetbalkooi van 200 m2 op 5 meter van de gevel van hun eigen woonhuis zouden accepteren. Zij vinden immers dat wij het ermee moeten doen en niet het recht hebben daarover te klagen.
Wij hebben deze vraag meermaals gesteld en blijven hem stellen zolang er geen antwoord komt.

Niettemin en ondanks alle overlast die wij als bewoners dagelijks ondervinden hebben wij nooit anders beweerd dan dat er op de strook vanzelfsprekend speelruimte moet zijn en blijven, maar dan wel voor de jongste buurtkinderen. Een voetbalkooi is er voor een andere doelgroep en valt mede door de ongelukkige omgevingsakoestiek, een gebrek aan ruimte op de strook en de nu al vele jaren ondervonden overlast niet onder een activiteit die wij acceptabel vinden.
Wij hebben tijdens de bijeenkomsten niet nagelaten voortdurend te benadrukken dat de overlast die wij ervaren niet enkel en alleen wordt veroorzaakt door de kinderen, maar door een veelvoud van factoren.
Voetbalkooi, jeu-de-boules banen en klimboom zijn al naar gelang de weersomstandigheden en het seizoen weliswaar met tussenpozen maar wel van 's morgens vroeg tot 's avonds laat en vaak tot ver na middernacht in gebruik bij differente groepen.
Dat varieert van puppy-trainingen, voetbal en hockey –zelfs een nachtelijke partij cricket hebben wij meegemaakt- tot buurtborrels en van grote, zeer luidruchtige feesten met muziek tot en met stomdronken toeristen, lawaaiige hangjongeren, lachgasgebruikers en bezoekjes van drugsdealers in de nachtelijke uren. Er wordt geplast tegen schuttingen en gevels en gepoept in de plantsoenen en bij andere groenvoorzieningen. Daarbovenop is de strook mits het weer het overdag toelaat in gebruik als speel- en ophaalplek bij meerdere kinderdagverblijven. Het gaat om groepen variërend van 10 tot 30 kinderen en hun begeleiders.

Wij vertrouwen erop dat 10.2.e in de gesprekken die hij gedurende het afgelopen jaar met de gebruikersgroep heeft gevoerd onze argumenten goed heeft overgebracht.
Niettemin hebben 10.2.e en 10.2.e er in hun petitie en brief voor gekozen om bewoners die klagen over de overlast af te schilderen als een nogal onbeduidend groepje zeurpieten dat er kennelijk genoegen in schept om hun kinderen speelruimte af te pakken.
10.2.e en 10.2.e begeven zich op een hellend vlak. Met hun taalgebruik geven zij voeding aan een iets wat van een haatcampagne gemakkelijk zou kunnen uitmonden in een heksenjacht. Het is op zijn minst een poging tot intimidatie waar wij als bewonerscommissie ernstig bezwaar tegen maken.

In hun brief klaagt het duo steen en been over de wijze waarop de firma Peutz het geluidsmodel heeft gedefinieerd en de metingen heeft opgezet en uitgevoerd.
10.2.e en 10.2.e geven aan het niet eens te zijn met de genoemde aantallen per activiteit in het geluidsrapport die mede als basis hebben gediend voor het geluidsmodel en zij leggen er ook sterk de nadruk op dat het bij de aantallen steeds 'kinderen' betreft.

De bewonerscommissie heeft destijds bij de aanlevering van de data duidelijk aangegeven dat het wat betreft de getallen om kinderen én volwassenen gaat. Dit alles staat zwart op wit op schrift in een mail van 16 juni 2020 aan 10.2.e In een mail van 11 juni 2020 aan 10.2.e 10.2.e 10.2.e bevestigt Peutz dat de aangeleverde data al naar gelang activiteit en/of plek op de strook betrekking hebben op zowel kinderen als volwassenen. Ook wordt de algemene term 'personen' gebruikt.
Dat in het uiteindelijke geluidsrapport abusievelijk achter iedere variabele het woord 'kinderen' staat is een slordigheid die in ieder geval de bewonerscommissie niet valt aan te rekenen.

De bij het geluidsmodel gebruikte 'aantallen' vinden 10.2.e en 10.2.e absurd hoog.
Zij beseffen niet dat de getallen betrekking hebben op een conditie van **maximale** belasting per activiteit en niet worden gepresenteerd als gemiddelden. Deze getallen zijn dus eerder te laag dan te hoog ingeschat.
In het geluidsrapport staat dat de equivalente bronsterkte per kind 83 Db is. Dit geeft al aan dat de exacte aantallen er feitelijk minder toe doen. Er is immers maar één kind nodig om al een hele hoop herrie te veroorzaken**.** Laat staan als een groep van 4 of 6 of 10 of 20 kinderen in en rond de voetbalkooi staat te krijsen. In dat geval loopt de geluidswaarde gemakkelijk op naar 100 dB en hoger.
Wij willen hieraan toevoegen dat wij bovengenoemde waarden zelf veelvuldig op onze balkons en galerij hebben gemeten met behulp van een app op onze smartphone. Ter aanvulling kunnen wij ook een reeks geluidsopnames overleggen.
Het behoeft dus geen betoog dat rondom onze woningen de geluidsnormen zeker in de maanden april tot en met oktober maar ook in de andere maanden vaak vele uren van de dag met meer dan een paar luttele decibellen worden overschreden.

De heren dagen u uit om hier zelf een meting te komen doen over een langere periode. Op zich een prima idee maar hoe zien zij dat precies voor zich? Op het moment dat de ouders weten dat hier gedurende langere tijd geluidsmetingen worden gehouden maakt men onderling afspraken via de groepsapp en instrueert men de kinderen dan wel houdt ze wijselijk binnen.
Wij hebben dit eerder gemerkt toen het gerucht van geluidsmetingen de ronde deed: plotseling was het wekenlang angstvallig stil op de strook en troffen wij ons bekende kinderen aan op het WG-plein en andere speelplekken in de buurt.
Het is heel simpel: zodra de ouders en kinderen weten dat hier een geluidsmeting wordt gedaan zullen de borrelende ouders en spelende kinderen wegblijven of veel minder lawaai produceren dan gewoonlijk.

Daar komt bij dat de metingen op meerdere punten (op de balkons, de galerijen enzovoort) en meerdere hoogtes zullen moeten worden uitgevoerd –zoals ook Peutz heeft gedaan- omdat het geluid zich opbouwt en opstijgt gedurende de verplaatsing van A naar B.
Als het al lukt om dergelijke metingen ongemerkt gedurende een langere tijd te verrichten zal dat moeten gebeuren in de drukste tijd van het jaar (mei tot oktober).
Het lijkt ons om voornoemde redenen een schier onmogelijke opgave om hier een eerlijke *fysieke* meting dan wel metingen te verwezenlijken met uitkomsten die representatief zijn met betrekking tot de dagelijks ervaren geluidsoverlast. Waarschijnlijk is dat een van de argumenten geweest om te kiezen voor een geluidsmodel omdat de uitkomsten daarvan niet van buitenaf te beïnvloeden zijn.

De bewonerscommissie vertrouwt erop dat een op geluidsgebied gerenommeerd bedrijf als de firma Peutz (dat werkt voor ministeries etc.) heel wel in staat is om representatieve metingen te doen, ook als deze metingen zijn gebaseerd op een geluidsmodel.
Dat 10.2.e 10.2.e c.s. de uitkomsten en conclusies zoals opgetekend in het geluidsrapport te vuur en te zwaard wensen te bestrijden is naar onze mening volledig terug te voeren op het feit dat het eindresultaat bepaald niet in hun voordeel uitpakt.

10.2.e en 10.2.e zeggen zich overvallen te voelen door de aangekondigde verwijdering van de voetbalkooi. Zij vermelden niet dat het 'voornemen tot verwijdering van de voetbalkooi' reeds een jaar geleden door het Stadsdeel is gepubliceerd op de website van de gemeente Amsterdam.
Het betreft Besluit **VN2020-027167** met als publicatiedatum 17 november 2020.
Er staat letterlijk:
'Het dagelijks bestuur stemt in met het voornemen van de portefeuillehouder Veiligheid om de voetbalkooi te verwijderen en neemt kennis van de vervolgstappen, waaronder het organiseren van een bewonersbijeenkomst om reacties op het voornemen op te halen'.

Net als bij de sluitingstijd van de voetbalkooi en de opzet van het geluidsrapport blijkt ook hier dat beide heren weliswaar erg stellig zijn in hun opvattingen maar dat zij tegelijkertijd niet goed op de hoogte zijn van alle ontwikkelingen en zich onvoldoende hebben verdiept in de materie.

De beide heren geven zelf al aan dat de gebruikersgroep ook in 2014 met een petitie heel handig gebruik heeft gemaakt van de macht van het getal om bewoners die pal aan de strook wonen de mond te snoeren. Het oorspronkelijke plan tot herinrichting, waarin vergroening van de strook centraal stond, belandde daardoor in de prullenbak.
Niet lang daarna is de strook volledig naar wens van de petitiestellers en hun achterban ingericht. In weerwil van alle overlastklachten die er toen ook al waren eiste een groepje bewoners van de Nicolaas Beetsstraat dat de voetbalkooi op dezelfde ongelukkige plek -op slechts 5 à 6 meter van een van onze woonblokken- zou blijven staan. Van de gebiedsmakelaar hebben wij gehoord dat het groepje deze harde eis toentertijd op tafel heeft gelegd omdat zij de voetbalkooi niet vanuit hun woningen wensten te zien.
Omdat de strook in 2014 geheel en al naar wens van de gebruikersgroep is ingericht en 10.2.e en 10.2.e daar deel van uitmaken is het een gotspe dat zij nu de kosten van de herinrichting van toen uitgerekend op het conto proberen te schrijven van de bewoners die destijds door hen buitenspel zijn gezet.
De heren hebben het zelf over een kostenpost van maar liefst €500.000. Dat getal komt geheel voor hun rekening –wij hebben het niet kunnen verifiëren- maar als het klopt is het een absurd bedrag. Dat geld had anders en beter besteed kunnen en moeten worden.

Ten slotte willen wij nog kwijt dat door demografische en andere ontwikkelingen de overlast in onze directe woonomgeving en dan met name de druk op de strook pal voor onze woningen de afgelopen jaren exponentieel is toegenomen.
Wij vrezen dat onder meer door verkamering van de woningen in de Helmersbuurt en de grote hoeveelheid afgegeven vergunningen voor B&B de drukte op de strook en de daarmee gepaard gaande overlast de komende jaren verder zal toenemen. Om dat voor te zijn hopen wij dat er nu niet langer wordt getreuzeld. Bij de nog te treffen maatregelen behoort volgens ons het inperken van de gebruiksduur en de gebruiksintensiteit van de strook centraal te staan en daarnaast dient de voetbalkooi als grootste bron van overlast zonder verdere omwegen te worden verwijderd.

Met vriendelijke groet,

10.2.e

10.2.e

Bewonerscommissie DeBoschBiemond